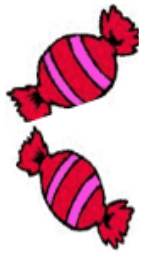

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרא בזמן התפלה וקריאת התורה

זמני השבת	הד"נ	מוצש"ק
ירושלים	18:50	20:06
חיפה	18:58	20:09
תל אביב	19:06	20:08
באר שבע	19:04	20:06

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שבת קדש פרשת במדבר <> ב' סיון התשע"ג <> גליון מספר 76 <> שנה שנייה

החינה בפנייה

1. באלו שנים מתרחש ספר במדבר?
2. מדוע ה' סופר אותנו הרבה פעמים?
3. מי היה עם משה בספירת כל שבט?
4. מי נספר?
5. איזה שבט לא נספר עם כל שבטי ישראל?

וקצה למחשה רמז וזרע

פרשת במדבר היא הפרשה הראשונה בספר במדבר שמתאר את קורות עם ישראל במדבר עד שנכנסו לארץ ישראל. חז"ל אמרו במדרש רבה: בשלשה דברים נתנה התורה: באש, ובמים, ובמדבר... מה אלו בחנם לכל באי עולם, כך דברי תורה חנם הם. יש פאן רמז לשלשה דברים שאדם צריך ללכת בהם כדי לעלות במעלות התורה והיראה.

באש – לעבד את ה' בהתלהבות ובשמחה. במים – כמו שהמים הולכים ממקום גבוה למקום נמוך, כך אדם צריך לעבד את ה' מתוך ענוה. כמו שהמים זפים וצוללים כך אדם צריך לעבד את ה' מתוך ישוב דעת וצלילות המחשבה. במדבר – במדבר אדם צריך לנהג במדת הצניעות וההסתפקות במועט וכך גם בתורה כמו שנאמר בפרקי אבות: כך היא דרכה של תורה – פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן... ואם אתה עושה כן אשריך וטוב לך. המהר"ם מלובלין מוצא במדרש זה רמז לרעיון שאדם צריך לעבד את ה' בכל תנאי ובכל מצב. ההיסטוריה של עם ישראל מלאה במעשים של מסירות נפש של היחיד ושל כלל ישראל. באש – אברהם אבינו היה בכבשן האש למען אמונתו בבורא עולם. במים – נחשון קפץ למים בקריעת ים סוף וקיים את מצות ה' "דבר אל בני ישראל ויסעו". במדבר – לעם ישראל היתה מסירות נפש ללכת אחרי הבורא במדבר בתנאים הקשים שבו כמו שנאמר: "כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתייך, לכתך אחריי במדבר, בארץ לא זרעה". [על פי מנחם בקר – פרפראות לתורה]

סור ושלח השבת

"איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל" (במדבר, פרק ב' פסוק ב'). לא היה צריך לומר אלא "איש על דגלו באתת" ומה תלמוד לומר "לבית אבתם"? אלא, בשעה שנפטר יעקב אבינו מן העולם, אמר לבניו: כשתטלו אותי ביראה ובכבוד תטלו אותי, ולא גע אדם אחר במסתי. אמר להם: יהודה, יששכר וזבולון יטענו מסתי מן המזרח, ראובן ושמעון וגד מן הדרום, אפרים ומנשה ובנימין מן המערב, דן ואשר ונפתלי מן הצפון, ולוי אל יטעון, כי הוא טוען את הארון, ומי שהוא טוען את ארון חי העולמים, אינו טוען ארונו של מת. כיון שנפטר [יעקב] טענו אותו כשם שצוה אותם. כיון שיצאו ישראל ממצרים, אמר הקב"ה למשה: עשה אותם דגלים לשמי, מיד התחיל משה מיצר, אמר משה: עתידה מחלקת להיות בין השבטים. אם אומר לשבט יהודה לשרות במזרח אומר אי אפשר לי לשרות אלא בדרום, וכן כל שבט ושבט פיוצא בו. אמר לו הקב"ה: אינו צריכיך לך בדבר זה, מעצמן הם מפירין דירתן. שצואת אביהם בידם, איני מחדש עליהם דבר. כשם שהקיפו את מסתו, כך יקיפו את המשכן. (מדרש תנחומא)